

MICHAŁ ZIEMLIŃSKI (1897-1989)

Urodził się 28 sierpnia 1897 roku w Chwałkowie w rodzinie chłopskiej. Syn Marcina i Katarzyny. Posiadał wykształcenie podstawowe. W 1916 roku został wcielony do armii niemieckiej. Walczył zarówno na froncie wschodnim, jak i zachodnim.

W grudniu 1918 roku, po powrocie z wojny do Chwałkowa, wstąpił natychmiast do Oddziału Straży Ludowej. Następnie jako ochotnik od 29 grudnia 1918 roku do 14 lutego 1919 roku uczestniczył w powstaniu wielkopolskim. Walczył na froncie południowym, m.in. pod Rawiczem. Służbę wojskową kontynuował w armii polskiej. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Do rezerwy został przeniesiony w końcu roku 1920 i osiadł w Ludwinowie. Pracował w majątku rolnym w Gębicach. W 1922 roku zawarł związek małżeński z Katarzyną Wałkiewicz. Podczas okupacji został wywieziony na przymusowe roboty do III Rzeszy. Po powrocie do Ludwinowa prowadził własne gospodarstwo rolne. Był członkiem miejscowego Kółka Rolniczego, a od maja 1958 roku ZBoWiD. Awansowany został na stopień podporucznika w stanie spoczynku.

Zmarł 3 marca 1989 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Pępowie.

Posiadał odznaczenia: Krzyż Walecznych, Wielkopolski Krzyż Powstańczy, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Odznakę Grunwaldzką.

Muzeum w Gostyniu, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; informacje członka rodziny Franciszka Błaszyka; USC Pępowo; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 241.